

Život vo Veľkom Grobe

Ročník X.

číslo 1 / jún 2022

informácie pre občanov obce Veľký Grob

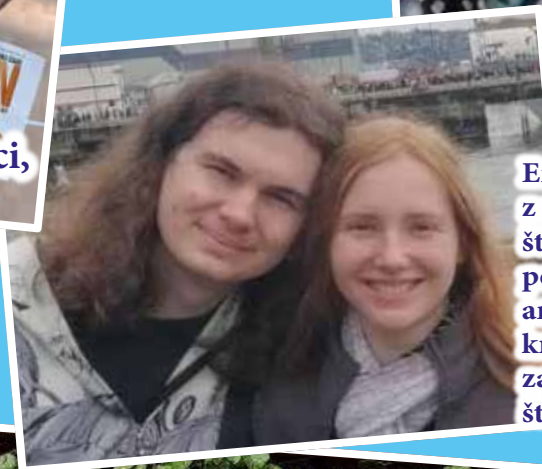
„Najobľúbenejšie
sú detektívky“,

hovorí
Božena Budajová,
vedúca knižnice
vo Veľkom Grobe.

/str.7

Bratia Filip a Dávid Zámečníkovi,
úspešní športovci z obce /str.8

Ema Key Klučovská
z našej obce
študovala v USA
počítačovú
animáciu a dizajn,
kreslí príšery pre
zahraničné filmové
štúdiá /str.5

Vinári vo
Veľkom Grobe
sú jedna veľká
rodina

/str.6

Šapito. Veľkolepá paráda. Ale čo sa skrýva za ňou?

Človek sa zrazu stáva očitým svedkom vnútorného sveta a pocitov. Spleti vzťahov v kolorite emócií.

Asi takto všetci vnímame posledné obdobie od začiatku nového desaťročia. Sme svedkami každodenných zmien a prevrpení. Komunikácia sa vytráca na úkor pokroku, neobmedzených možností a stáleho pocitu, že nám niečo chýba. Rýchlosť každodenného života prináša svoje obete. Neostáva čas na rodinu, priateľstvá, chýba nám pocit bezpečia, máme pocit, že sa už nevieme z ničoho tešiť. Občas cítíme, že je toho na nás už priveľa. Sme svedkami každodenných zmien a máme obavy z toho, čo sa deje a čo príde.

Milí spoluobčania, nemá zmysel sa vyjadrovať k pandémie či vojne na Ukrajine, o to sa denne postarajú médiá. Čo je všetko za touto „KRÍZOU“, sa dozvieme, až keď bude históriou. Napriek týmto úskaliam samosprávy pracujú, ako keby sa nič nedialo, prispôbujú sa a čelia dennodenným inovátorstvám. Za posledné dva roky sú to práve samosprávy, ktoré zachraňovali reputáciu štátu pri plošnom testovaní či okamžitom krízovom riadení záchranných prác v súvislosti s hromadným prílevom utečencov.

Každá samospráva musí v prvom rade hľadiť na svojich občanov, pretože je to všetko o nich. Za uplynulé obdobie mám pocit, že je občan ako prietokový ohrievač, až na to, že sa peniaze v jeho peňaženke nestihnú ani ohriať. Spomeňme len zdražovanie energií, infláciu či odpadovú politiku. Zákonnodarcovia sa k svojim občanom správajú macošsky a všetky tieto negatívne aspekty nám dávajú postupne ako otravu pre hlodavcov. Zároveň sa nás však motivačnými rečami snažia presvedčať, že je to všetko nutné, lebo...

Tieto aspekty nemajú negatívny vplyv len na občanov, ale aj na obce ako také. Už len na porovnanie spomeniem mesačné zálohové platby za plyn. Ešte v roku 2021 boli na úrov-

ni cca 2200 eur a dnes je to zhruba 5000 eur. Čo sa týka elektrickej energie, obec platila 68 eur za 1 MWh na všetkých odberných miestach, dnes je to 110 eur za 1 MWh za verejné osvetlenie a 133,50 eur za 1 MWh za odbery vo verejných budovách. Za zber a prepravu za účelom zhodnotenia a zneškodnenia odpadu sme ešte pred „KRÍZOU“ platili v priemere 3000 eur za mesiac, dnes je to mesačne až 6800 eur.

Štatistiky nám už dlhé roky jasnými číslami napovedajú o nepriaznivom demografickom a zdravotnom vývoji obyvateľstva. Nikto však obce nepripravuje na to, čo nás v tejto súvislosti nevyhnutne čaká. Príspevok na domácu ošetrovateľskú starostlivosť, ktorý obec platí poskytovateľom sociálnych služieb, bude v najbližšom období výrazne narastať.

sme si ich sviatok aspoň malým darčekom, ktorý som osobne doručil každej z nich a poprial im všetko dobré aspoň takouto formou. Ako sme sa blížili k Veľkej noci, napadla mi myšlienka, ako vynahradiť občanom čas, kedy sa nemohli stretávať so svojimi priateľmi a víkend pred veľkonočnými sviatkami sme si spríjemnili prvým ročníkom farmárskych trhov. Aj napriek studenému veternému počasiu sa trhy vydarili. Mesiac

apríl sme venovali už po dvanásťkrát tradičnému svetovému Dňu Zeme. Opäť sa podľa svojich možností aktivovali občianske združenia a dobrovoľníci a vyčistili sme našu prírodu od smetí. Ak si spomeniem na začiatky, koľko odpadu bolo v našom katastri v prvých ročníkoch, dnes je to priepastný rozdiel. Pravidelnosť týchto akcií má zmysel, len tak je možné udržať prírodu v čistote.

Na jar sa nám podarilo zakúpiť zariadenie Infraset na opravu cestných výtlkov. Táto technológia

infražiarica je považovaná za najlepšiu a najefektívnejšiu pri oprave miestnych komunikácií. Spočíva v tom, že zahreje asfalt na vysokú teplotu, približne 160 °C a opra-

Prvý ročník farmárskych trhov

Podstatou tejto úvahy je, že bežné výdavky obce rastú do závažných výšok. To, čo som spomenul, je len krátky výklad tzv. povinnej jazdy samosprávy.

Na základe vyššie spomenutého zvolalo Združenie miest a obcí Slovenska prvý februárový týždeň v tomto roku verejný protest samosprávy pred úradom vlády. Hlavným dôvodom verejného protestu bolo poukázať na dopady zákonov pre mestá a obce, napríklad novely stavebného zákona, financovania škôl a školských zariadení a novely zákona o sociálnych službách. Dlhodobý prístup štátu voči samosprávam a návrhy z dielne rezortu financií donútili mestá a obce k štrajkovej pohotovosti a ak sa nič nezmení, mestá a obce sú pripravené ohlásiť ostrý štrajk.

Milí spoluobčania, aj v našej obci sme vypadli z koloritu všedných dní a sviatočných príležitostí. To, čo nám je milé, sme museli odložiť na neurčito. My sa však nevzdávame. Aj keď sa nám už druhý rok do tradičných stretnutí pri príležitosti Medzinárodného dňa žien vmiešala pandémia a tradičné posedenie s vystúpením detí z materskej a základnej školy sa neuskutočnilo, neznamenalo to, že sme na naše ženy zabudli. Prípomenuli

Oprava výtlkov v obci

Darčeky pre naše seniorky pri príležitosti MDŽ

vované miesto sa ošetrí vysokoteplotnou penetráciou, ktorá obnovuje elasticke vlastnosti asfaltových povrchov. Potom sa celé opravované miesto zasype drvenou asfaltovou zmesou a po nahriatí zhutní vibračnou doskou. Opravy výtlkov s týmto zariadením stoja obec zlomok ceny v porovnaní s tým, čo

by zaplatila externej firme. Týmto spôsobom vieme miestne komunikácie opravovať celoročne a udržiavať ich prejazdne.

Zmeny prebiehajú aj na miestnom cintoríne. Prístrešok pred domom smútku zanedlho dostane finálnu podobu, a tak po dlhých desaťročiach zmení charakter tohto pietneho miesta. Pamätníci mi dajú za pravdu, že na tento moment sa čakalo dlhé desaťročia, a ja som nesmierne rád, že sa to podarilo.

V roku 2020 obec podala žiadosť na Poľnohospodársku platobnú agentúru o nenávratný finančný príspevok na rekonštrukciu chodníka. Dvojiročný hodnotiaci proces sme len nedávno ukončili podpísaním zmluvy. Poskytnuté finančné prostriedky vo výške 18 960 eur nám umožnia obnoviť krátku časť chodníka od Coop Jednoty smerom ku katolíckemu kostolu. Verím, že práce budú započaté v letných mesiacoch.

Začiatkom roka som oslovil firmu, ktorá sa zaoberá výstavbou domovov sociálnych služieb. Na prvom spoločnom pracovnom stretnutí obecného zastupiteľstva nám bola odprezentovaná ich činnosť a spôsob fungovania komplexnej starostlivosti o seniorov v ich zariadeniach. Predložené referencie z rôznych obcí a miest nám napovedali, že ich investícia a poskytované služby budú prinosom aj u nás. Na poslednom stretnutí už firma predstavila konkrétny situačný plán umiestnenia stavby. Predložený návrh domu seniorov je dimenzovaný pre tridsať osôb a navyše počíta aj s denným stacionárom. Predpokladám, že na najbližšom zastupiteľstve poslanci schvália investičný zámer a v dohľadnej dobe by dom seniorov mohol byť realitou.

V najbližších dňoch by sa konečne mali obnoviť aj stavebné práce na moste cez Vištucký potok. Už vidím, ako vám táto veta vyčarila úsmev na tvári, v zmysle: „To sme už počuli a stále sa nič nedeje.“ Popravde, máte čiastočnú pravdu. Z oficiálneho mailu citujem: „Odovzdanie a prevzatie stavby 20. 6. 2022. Ukončenie stavby do 120 dní odo dňa odovzdania staveniska.“ Toto je skutočnosť prezentovaná Správou ciest v tejto chvíli,

Čistenie obce pri príležitosti Dňa Zeme

Čistenie katastra

keď píšem tieto riadky. Už teraz ale viem, že zhotoviteľ bude mať čo robiť, aby dodržal 120-dňový termín, nakoľko sa Trnavský VÚC vyjadril, že dodávky niektorých špeciálnych oceľových konštrukcií budú meškať (lebo kríza). Vôbec ich neodsudzujem, pretože sám vidím aj u nás na obci, ako ťažkopádne prebiehajú všetky procesy, kým sa dostaneme k vytúženému malému cieľu.

Napriek tomu, že môj príhovor môže vznievať negatívne, Obecný úrad Veľký Grob vynakladá nemalé úsilie na to, aby všetky tieto negatíva nemali zlý vplyv na životy našich občanov. Samosprávy ešte neboli tak

zomknuté, ako je tomu v súčasnosti, a to je niečo, čo by som rád videl aj medzi samotnými občanmi. Spolupatričnosť, podpora a pomoc bližnému sa zo spoločnosti vytráca, žiaľ aj v malých uzavretých komunitách, akými dediny sú. Teraz je ten správny čas zmeniť naše myslenie a správanie a nenechať negatívne vplyvy, aby nám prerástli cez hlavu. Po každej búrke vyjde slnko a my pevne veríme, že zasvieti aj na náš Veľký Grob.

Viliam Rigo, starosta obce Veľký Grob

„Život vždy čaká na nejakú krízu, aby sa ukázal vo svojej najväčšej kráse.“

Paulo Coelho

Zdroj: <https://citaty-slavných.sk/autori/paulo-coelho/>

Stavebné práce napredujú

Prístrešok na miestnom cintoríne

„Život vo Veľkom Grobe“, informácie pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne. Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob, IČO: 00306291, Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk, registrované Ministerstvom kultúry SR, EV 4908/14, ISSN 1339-7125.

Predseda redakčnej rady: Viliam Rigo, starosta obce.

Odborný dozor pri spracovaní časopisu a redakčné korektúry, tvorba časopisu: Vydavateľstvo „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. Alena Jaššová - promovaná žurnalistka. IČO: 34644237.

Grafika: Peter Orbán – ZoxóPress.

ROČNÍK DESIATY, číslo PRVÉ / jún 2022. Ďalšie číslo vyjde v októbri 2022.

Časopis vyšiel v náklade 550 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ. Za kvalitu fotografií zodpovedá obec a autori článkov.

Školáci strávili „vlastivedný“ týždeň pod Kubínskou hoľou

Prázdniny už klopú na dvere a deti netrpezlivo čakajú, aby už dostali vysvedčenia a utekali si užívať zaslúžené voľno, ale my sme ešte stihli vyspovedať pani riaditeľku Mgr. Janku Brinzovú, a tak čitateľom môžeme sprostredkovať všetky aktuálne informácie.

• Ako hodnotíte uplynulý školský rok?

Podstatne lepšie ako tie dva minulé, lebo tentoraz sme nemuseli zavrieť ani školu, ani škôlku, a hoci deti i pedagógovia občas chýbali, vyučovací proces prebiehal takmer štandardne. So ctou sme zvládli aj tie dva covidové školské roky, ale tento bol nepomerne pohodovejší.

• Vrátili ste sa do „starých kolají“, znamená to, že ste na jar mohli absolvovať aj veľmi populárne exkurzie, výlety, oslavy Dňa detí, návštevy divadelných predstavení či školu v prírode?

Začnem od konca vašej otázky. Do školy v prírode sa deti vypravili a strávili krásny „vlastivedný“ týždeň v Beňovej Lehote pod Kubínskou hoľou. Pre mnohé z nich to bol ich prvý dlhší pobyt mimo rodiny, čo im prinieslo nielen veľa zážitkov, ale prispelo to aj k ich samostatnosti. Mnohé veci, ktoré za nich doma riešia rodičia, teraz museli zvládnuť sami. Postielky mali vždy vzorne ustlané, samy sa poobliekali, zvládli rannú aj večernú hygienu, stolovanie v jedálni... Pani učiteľky aj deti zvládli všetko na jednotku.

Deti sa vždy veľmi tešia na všetky exkurzie, lebo pre nich je to predovšetkým výlet, hoci aj so vzdelávacím programom. Tradične sme na exkurzie chodili k hasičom, na včelársku paseku, na kompu, do bohunickej elektrárne, na mlyn do Jelky a do Bratislavy. Štvrtáci sa po dvoch covidových rokoch konečne dostali na exkurziu do atómovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach, kde sa dozvedeli veľa informácií o výrobe elektrickej energie a ekologických aspektoch výroby elektriny z jadra, a to všetko veľmi prijateľnou formou vhodnou pre ich vek.

Prváci a druháci navštívili v rámci MDD vodný mlyn v Jelke. Tam došlo od našej

poslednej návštevy pred šiestimi rokmi k mnohým zmenám k lepšiemu. Pán sprievodca deťom vysvetlil, ako mlyn fungoval, a nechal ich preliezť celý mlyn od kolesa až po strechu. V areáli mlyna je aj múzeum poľnohospodárskej techniky a pre deti tu vybudovali detské ihrisko, kde sa do sýtosti vyšantili. Nikto nám nespadol do vody, deti sa správali veľmi dobre.

Treba spomenúť, že sme cestovali malým obecným autobusom, ktorý nám svojou kapacitou vyhovuje, ak niekam cestuje jedna trieda. Veríme, že v budúcnosti budeme túto dopravu využívať aj viac, lebo nám to dáva možnosť vyviezť deti za zábavou, kultúrou aj na vzdelávacie exkurzie. Malí škôlkari sa napríklad autobusom odviezli na dopravné ihrisko.

Pre veľké deti pani učiteľky v školskom areáli pripravili tradičnú oslavu Dňa detí s opekačkou, so súťažami a maškrtkami. Počasie nám prialo a deti si voľný deň užili. Návštevu divadla sme už nestihli, hoci pred covidom sme pravidelne chodili do divadla do Bratislavy, Trnavy a Nitry. Po uvoľnení protipandemických opatrení boli totiž všetky predstavenia okamžite vypredané. Ale škôlkari si na svoju oslavu MDD divadlo pozvali rovnako škôlky a deti si toho roku konečne užili aj veľmi obľúbenú Noc v škôlke.

• Ako ste pripravené na budúci školský rok?

Do prvej triedy máme prihlásených 16 detí a rovnaký je aj počet štvrtákov, ktorí sa s nami rozlúčia a postupujú na II. stupeň do základnej

školy v Pustých Úľanoch, takže kapacita školy sa nemení. Dúfame, že sa vyrieši aj personálna situácia, lebo momentálne máme jednu dlhodobu chorú pani učiteľku a zohnať niekoho na zastupovanie je veľmi problematické, hlavne z dôvodu zlej dopravnej dostupnosti. Ináč si nemáme na čo sťažovať, financie, ktoré máme k dispozícii, postačujú na chod školy, podarilo sa nám niektoré priestory vymalovať, a tak aj školská budova je takpovediac v dobrej kondícii a to isté platí aj o budove materskej školy.

• Ako vaši malí absolventi prežívajú tú veľkú zmenu, akou je prechod do Pustých Úľan?

Rozlúčka so štvrtákmi býva vždy veľmi dojímavá, lebo naša malá škola funguje vlastne v akomsi rodinnom režime. Všetci sa už po generácie dobre poznáme a naše vzťahy s deťmi a ich rodinami sú tu veľmi intenzívne. Niektorí piataci sa nám vracajú, či už si chcú posťažovať, čo ich v novej škole trápi, alebo sa pochváliť úspechmi, ktoré dosiahli.

• Čo vás osobne, okrem blížiacich sa prázdnin, v poslednom čase potešilo?

Musím pochváliť žiakov, ktorí sa zúčastnili matematickej Pytagoriády, lebo osem našich detí v tejto súťaži dosiahlo výborný výsledok, čo je na takú malú školu výborný výsledok. Svedčí to o dobrej úrovni vyučovania matematiky na našej škole.

Prajeme deťom i pedagógom grobskej školy veselé prázdniny a ďakujeme za rozhovor.

Ema Key Klučovská – mladá žena, ktorá si plní svoje pracovné sny

V Bratislave na letisku vždy pozbieram zo stojanov v odletovej hale všetky čísla magazínu Forbes, aby som v lietadle mala čo čítať. V jednom z vlaňajších čísel ma zaujal článok o mladej dizajnérke a animátorky.

Odmalička ju fascinoval hmyz, draky a príšery rôzneho druhu. Ceruzkou ich dokázala preniesť na papier do najmenšieho detailu pazúrov či krídel. Mimoriadny talent na kreslenie si rodičia všimli, keď mala dva roky, v dvanástich jej našli učiteľa, odborníka na svet animácie. Ešte pred maturitou ju pustili študovať špeciálne efekty do Kalifornie. Dvadsaťdvaročná Ema Klučovská z Veľkého Grobu pri Senci cielavedome kráča za svojim snom – kresliť príšery pre hollywoodské filmové štúdiá.

Zdroj: magazín Forbes, 2021

• Na úvod nám, Ema, povedz, ako sa rodina Klučovská dostala do Veľkého Grobu a ako spomínaš na sokoliarov na Červenom kameni?

- Do Veľkého Grobu sme sa presťahovali zo Stupavy, keď som mala deväť rokov, aby sme boli bližšie k Červenému Kameňu, kde sídlia sokoliari. Najviac času som trávila doma s papierom, farbičkami alebo za počítačom a cez víkendy som chodila na sokoliarsky dvor. Už od malička som milovala dravé vtáky a sokoliarčiť som začala už od siedmich rokov.

• Pamätáš si ešte, kedy si nakreslila svoju prvú príšerku?

- Ja si osobne nepamätám svoju prvú príšerku, avšak od maminy viem, že svoje prvé monštra s krvavými zubami som nakreslila, keď som bola škôlkarka.

• Keď som na internete hľadala informácie o tebe, tie najstaršie boli z roku 2013, keď si ešte chodila do seneckej ZUŠ a vyhrala si nejakú výtvarnú súťaž. Už vtedy si vedela, že tvoj život bude tak úzko spätý s dizajnom, príšerkami a animáciou?

- Už od malička som vedela, že chcem pracovať na príšerkách do filmov alebo hier, ešte pred tým ako som začala chodiť do ZUŠ-ky. Avšak vtedy som sa rozhodla ísť viac smerom animácie, lebo animátorov v tejto brandži nie je nikdy dost.

• Akú strednú školu si študovala na Slovensku a ako si sa dostala do Ameriky?

- Študovala som na Evanjelickom lýceu v Bratislave a cez výmenný pobyt som sa dostala na strednú školu v Kalifornii. Tu som

nielen chodila do školy, ale dôkladne som sa „rozhladla“ po študijných možnostiach v USA v odbore dizajn a počítačová animácia.

• Uvažovala si po americkej maturite aj o vysokoškolskom štúdiu na Slovensku?

- Nie, bola som rozhodnutá študovať v USA, pretože tam sú bezkonkurenčne najuznávanejšie školy vo filmovom priemysle. Aj americká maturita bola predovšetkým prvým z krokov, ako sa tam dostať. Zistovala som si aj ponuky amerických vysokých škôl a dostala som aj ponuku plného štipendia, ale jednoznačne som sa rozhodla pre štúdium na Gnomon School of Visual Effects v Los Angeles. Je to malá súkromná škola, kde učia ľudia priamo z filmových štúdií, ktorí majú skúsenosti z praxe, a absolventi tejto školy majú výborné šance na uplatnenie. Mená mojich profesorov môžete nájsť v titulkoch najlepších amerických filmov.

• Vyplnili sa tvoje predstavy o štúdiu na tejto škole a bola si úspešná študentka?

- Bolo to veľmi náročné, od študentov sa tam vyžaduje maximálne nasadenie, neexistujú prázdniny ani voľný čas. Viacerí študenti si počas štúdia museli urobiť „semester na oddych“, lebo to tempo jednoducho nezládali. V škole sme mali k dispozícii superpočítače a špičkové vybavenie, a tak som väčšinu času strávila tam a robila som domáce úlohy a projekty, často aj do neskorej noci. Škola bola síce veľmi drahá, ale nešetrila na učiteľoch ani na vybavení. Potešili ma aj úspechy, ktoré som dosiahla, keď som trikrát získala cenu za najlepšiu prácu semestra.

• Ako dlho trvalo tvoje štúdium a koľko ťa to stálo?

- Škola ponúka aj trojročné a štvorročné štúdium, ale zhodli sme sa s manželom, že sme za dva roky pracovali možno viac ako mnohí študenti za tie štyri. Navyše, každý rok na Gnomone spolu s nákladmi na život v L. A. vyšiel na 80 000 dolárov. Bolo to veľmi drahé a chcem poďakovať rodičom, ktorí ma podporovali. Zo začiatku takmer všetky peniaze posielali do Ameriky, a keďže je to malá škola, ktorá nemá žiadne ubytovanie pre študentov, žila som v hroznom byte, aby som ušetrila. Situácia sa zlepšila, keď sa mi podarilo presadiť v počítačovej hre Counter Strike moje textúry a skinny zbraní a zvyšok štúdia som platila z tantiém.

• Spomínaš manžela, a tak sa natíska otázka, kde si si našla životného partnera a akú ste mali svadbu?

- So svojím manželom Colinom som sa stretla na vysokej škole a vydala som sa zaňho počas COVID-19 pandémie v Los Angeles. Keďže vtedy boli prísne karanténne opatrenia, svadba sa konala iba online. Preto sa aj chystáme spraviť druhú svadbu na Slovensku na hrade Červený Kameň s rodinami a mojimi priateľmi sokoliarimi.

• Podarilo sa ti získať po absolvovaní štúdia dobrú prácu?

- Dostala som kopec pracovných ponúk v USA, ale problémom je fakt, že nemám zelenú kartu a ešte stále čakám na pracovné povolenie. Tak som, bohužiaľ, nemohla pre protipandemické opatrenia pracovať napríklad na pokračovaní Avataroch, ale v štúdiu mi prisľúbili, že ak dostanem zelenú kartu, mám sa ozvať a určite sa dohodneme. A tak trpezlivo čakám na pracovné povolenie.

• Ako si sa dostala do Kanady a na čom teraz pracuješ?

- Do kanadského Vancouvru som sa presťahovala s manželom Colinom, ktorý tu dostal prácu. Ja pracujem na diaľku pre kórejské štúdio Giant Step v Los Angeles a robíme kórejské a americké reklamy a videoklipy. Pracujem aj na hernom projekte pre nemenované veľké štúdio. Moja práca súvisí s hrou Counter Strike a robím na zviditeľnení ich produktu. Doma si pritom modelujem svoje príšerky a ak nejaké štúdio prejaví záujem, veľmi rada vymodelujem aj pre nich.

• Je práca animátora náročná?

- V prípade filmov musí byť všetko dokonalé. Ide sa obrázok po obrázku a pripomienkuje sa každý detail, ktorý sa niekomu nezdá – poloha prsta v póze, odlesk očí, zub v úsmeve. Ide sa do veľmi detailných vecí a to ma baví, rada idem do najmenších detailov a výroba jedinej scény trvá mnoho hodín.

• Aké máte s manželom plány v ďalšom živote?

- Ja, samozrejme, chcem robiť na významných projektoch a v prestížnych štúdiách. Popritom sme s manželom rozbehli vlastný projekt, v ktorom budeme mať autorskú slobodu. Na škole nám vždy radili postaviť sa v biznise na viaceré piliere, mať viacero príjmov.

• Ako sa tvojemu manželovi páči Slovensko a vedeli by ste si predstaviť život tu?

- Dnes, keď sa veľká časť práce presunula do režimu home office, nemal by to byť veľký problém. Colin by sa veľmi chcel presťahovať na Slovensko, páči sa mu, že sú tu nízke životné náklady a je veľkým obdivovateľom našich hradov a zručností. Zatiaľ by som však chcela ostať v blízkosti veľkých štúdií.

Milá Ema, ďakujem za rozhovor, prajem ti veľa úspechov. Hoci si ešte mladučka, mňa osobne, ako mamu, ktorej deti tiež študovali v USA, teší, že si si v Amerike našla manžela, lebo ako hovorí české príslovie: „Ve dvou se to lépe táhne.“

- sudová -

Spoločenstvo vinárov a víno

Aby sme čitateľom priblížili život a prácu grobských vinárov a vinohradníkov, oslovili sme pána Jara (Jaroslava) Uhru.

• Na úvod osobná otázka: Kto Vás prvýkrát priviedol do vinohradu, dal vám okoštovať vína a priviedol Vás k tejto bohumilej práci, ktorej výsledkom je úžasný lahodný nápoj, obľúbený na celom svete – víno? Ste teda z vinárskej rodiny, alebo ste sa k vinárstvu dostali inou cestou?

K vinárstvu ma priviedli otec s dedom. Dedo pochádzal z Modry z vinárskej rodiny a do Veľkého Grobu sa priženil. Prišiel do rodiny, ktorá sa venovala poľnohospodárstvu a v rámci toho aj vinohradníctvu a vinárstvu. Nakoľko som sa medzi viničom a v pivničných priestoroch pohyboval od malička, postupne sa vo mne budoval aj vzťah k pestovaniu a spracovaniu hrozna. Odborné poznatky a ďalšie skúsenosti som získal počas štúdia na SPOŠ Modra v odbore vinohradníctvo a ovocinárstvo a neskôr vo vinárstve Pereg.

• Zároveň by sme mali čitateľom objasniť, aká je štruktúra vášho Spoločenstva vinárov a vinohradníkov vo Veľkom Grobe. Akú funkciu v spoločenstve zastávajú, aký je počet členov spoločenstva a prípadne na akej ploche vinohradov hospodária?

- Spätosť našej obce a vinohradníctva je zrejma aj z erbu obce, ktorého súčasťou je vinohradnícky nôž. V tejto tradícii pokračuje aj Spolok vinohradníkov a vinárov vo Veľkom Grobe, ktorý vznikol v roku 2005. Zo začiatku ho tvorilo desať členov a postupne sa k nám pridávali aj ďalší členovia. Bol som veľmi rád, že aj z radov mladých vinárov. V súčasnosti má spolok 19 členov a jeho hlavnou ideológiou, v zmysle platných stanov, je napomáhať trvalému rozvoju vinohradníctva a vinárstva ako súčasť prírodného, kultúrneho a historického dedičstva našej obce. V neposlednom rade ide aj o výmenu skúseností a vzájomnú pomoc pri starostlivosti o vinič medzi jednotlivými členmi spolku. Ja zastávam funkciu tajomníka spolku od jeho vzniku, z toho dôvodu som stál pri realizácii všetkých organizovaných akcií.

• Koľko vinohradníkov dnes ešte pestuje tú klasickú odrodu Grobský červený Talián a aké sú ďalšie odrody, ktoré vaši členovia úspešne pestujú?

- Odroda „Talián“ nikdy nepredstavovala klasickú odrodu hrozna, ktorá sa pestuje na veľkých plochách vinohradov. Bola však, vzhľadom na svoju nenáročnosť, súčasťou plotov a takzvaných longošov mnohých grobských dvorov. V súčasnej dobe sa už pestuje v menšej miere. Medzi najpestovanejšie klasické odrody hrozna v obci patrí Veltínske zelené, Rizling vlašský, Rulandské biele, Silvánske zelené, Müller Thurgau, Tramín červený, Frankovka modrá a Svätovavrinecké. Nájdú sa u nás aj „novošlachtence“, a to odroda Devín, Dunaj, Hron a Váh.

• Aký je dnes všeobecne, a vo Veľkom Grobe zvlášť, trend v zakladaní nových vinohradov? Lebo ako vieme, v minulosti boli mnohé grobské vinohrady zlikvidované... Dočkáme sa časov, keď bude v Grobe 60 ha vinohradov ako kedysi?

- V súčasnej dobe nie je trendom zakladanie nových vinohradov, skôr si vinári hrozno kúpia a z neho potom dorábajú víno. Zmenu nevidím ani s výhľadom do budúcnosti, avšak bol by som veľmi rád, keby som sa v týchto prognózach mýlil, nakoľko vinohradníctvo vždy patrilo medzi významné tradičné odvetvia vo Veľkom Grobe, ale aj všeobecne na Slovensku.

Je pre malých vinohradníkov dostupná pomoc z EÚ formou dotácií?

- Pôdohospodárska platobná agentúra zverejňuje aktuálne výzvy na podporu vinárstva a vinohradníctva, reštrukturalizáciu vinohradov, poistenie úrody, ale aj propagáciu našich vín v iných štátoch. Možno však chýba väčšia osвета medzi malými vinármi a vinohradníkmi a v neposlednom rade aj chuť realizovať sa v tomto odvetví.

• Majú tí menej skúsení členovia možnosť získavať lepšiu kvalifikáciu v tomto odbore, prípadne kvalifikačné certifikáty ako someliéri, či iné vzdelávacie aktivity?

- Možnosť zvyšovania kvalifikácie v tomto odbore, samozrejme, existuje a naši členovia absolvujú rôzne kurzy. V prevažnej miere ide o someliárske a degustačné kurzy. Musím však spomenúť, že dobrí vinohradníci a vinári sa musia celoživotne vzdelávať, aby nezaostávali za novými trendmi v tomto odvetví.

• V čom vidíte význam grobského spoločenstva? Je to iba platforma na stretávanie sa vinárov a vinohradníkov, alebo má aj väčší dosah, napríklad to, že reprezentuje grobských vinárov v rámci regionálnych štruktúr?

- Hlavný cieľ fungovania nášho spolku som spomínal v predchádzajúcej odpovedi, ale prioritou je stále odovzdávanie vedomostí a praktických skúseností pri pestovaní vinohradov a spracovávaní hrozna medzi členmi navzájom. Určite dôležitou úlohou je aj prezentácia grobských vín na výstavách v rámci regiónu, celého Slovenska a do istej miery aj v zahraničí.

• Grobské spoločenstvo je súčasťou združenia Malokarpatskej vinnej cesty, a tak by nás zaujímalo, aké aktivity realizujete v spoločne s ďalšími vinohradníkmi, členmi tohto združenia?

- Náš spolok je členom MVC. V rámci tohto združenia organizujeme každoročne v apríli „Ochutnávku veľkogrobských vín a špecialít“. Je to obľúbená akcia na vysokej úrovni, na ktorej prezentujú svoje vína grobskí vinári, ale aj vinári z okolitých obcí. Ochutnávka sa teší veľkej účasti milovníkov vína zo širokého okolia. Veľmi ma mrzí, že v posledných dvoch rokoch sme vzhľadom na pandemické opatrenia nemohli organizovať túto zaujímavú akciu. Dúfam však, že postupne sa dostaneme do starých kolají a budeme v tejto tradícii pokračovať.

Počas „Dňa otvorených pivníc“, ktorý dvakrát do roka organizuje MVC v malokarpatskej oblasti, prezentujem z grobských vinárov svoju pivnicu v súčasnosti len ja. Bol by som veľmi rád, keby sa do tejto akcie postupne zapojili viacerí vinári a zviditeľnili tak kvalitu našich vín.

• Máme síce iba začiatok leta, ale viete už odhadnúť, aký bude Grobský červený Talián ročník 2022?

- Zatiaľ sa ukazuje bohatá úroda všetkých odrôd viniča, všetko však záleží od počasia a taktiež od starostlivosti o vinič. Musíme byť optimistickí

Vinohradníkov vo Veľkom Grobe

a veriť, že naša celoročná starostlivosť bude odmenená zdravou a bohatou úrodou hrozna a od toho bude závisieť aj dorábanie kvalitných vín.

• Aké sú vaše plány do budúcnosti a myslím tým aj vaše osobné vinárske plány i plány zduženia?

- Z pohľadu spolku dúfam, že budeme pokračovať v pravidelných aktivitách, a zároveň by som privítal aktivity smerujúce k propagácii vinárstva a vinohradníctva medzi širšiu verejnosť. Čo sa týka mojich vlastných plánov, tak by som chcel spomenúť obnovu svojho vinohradu. Plánujem počas jesene vysadiť 450 štepov Rulandského šedého a 450 štepov Rizlingu vlašského. Nevyužívam k tomu podporu na základe vyhlásených výziev, ale viac-menej sa spolieham na vlastné financie a pomoc rodinných príslušníkov a kamarátov pri vysádzaní štepov. Zároveň si veľmi prajem, aby som mohol pokračovať v rodinnej tradícii

pestovania viniča a dorábania vína, aby sa moji rodinní príslušníci a kamaráti i naďalej mohli stretávať na spoločných oberačkách.

• Čo by ste poradili mladým odvážlivcom, ktorí majú záujem o pestovanie viniča a výrobu vína?

- Je ťažké osloviť mladých ľudí a vyvolať v nich záujem o pestovanie viniča. Základ vidím v štepaní lásky k vinohradu z rodinného prostredia. Ale ak by mal predsa niekto záujem aspoň v malej miere založiť si vlastný vinohrad a venovať sa aj samotnému spracovaniu hrozna až do finálnej podoby vo forme kvalitného vína, srdečne ho privítame medzi nami, grobskými vinármi. Určite mu s radosťou odovzdáme svoje doterajšie skúsenosti.

- eva -

„Najoblúbenejšie sú detektívky“, hovorí Božena Budajová, vedúca knižnice vo Veľkom Grobe.

Nastáva čas relaxu a sladkého „labužirovania“. Áno, týka sa to najmä detí a mládeže, ktorí si na pár týždňov oddýchnu od školských povinností a po čase si užijú tie pravé letné prázdniny. K nim patrí čapkanie sa vo vode s rodinou či kamarátmi, ale aj výlety či návštevy príbuzných a priateľov. V lete si o čosi viac vychutnávame voľné chvíle aj my dospelí. Snáď človek každého veku sa v čas rád začíta do kníh alebo časopisov. Prinášajú nám osvieženie ducha, spoznávanie aj poučenie. Kto má rád knihy, iste má doma obrovskú bibliotéku. Avšak nie každý potrebuje doma všetky obľúbené tituly. A práve preto sú snáď v každej dedine či meste k dispozícii knižnice. Slúžia na to, aby si každý záujemca mohol knihy vypožičať za určitý poplatok. Knihy sa mu tak doma nekopia, ale poslúžia opäť niekomu inému. Každý knihomoľ má tak o svoju pravidelnú knižnú porciu postarané. Návšteva knižnice je tak trochu aj kultúrnym zážitkom. Čitatelia si môžu vymeniť názory a dozvedieť sa aj to, čo práve „letí“. Aj vo Veľkom Grobe jednu majú. Jej vedúcou je pani Božena Budajová. Táto oáza všetkých knihomoľov sa nachádza v budove domu kultúry už dobrých pár rokov. Svoje brány majú otvorené každý piatok od 18.00 do 19.30 hod. Práve v tomto čase si milovníci dobrých príbehov či študenti môžu vybrať, po čom ich duša píše. Knižnicu vo Veľkom Grobe tvorí jedna miestnosť. V nej vám ponúknu tituly pre všetky vekové kategórie od detí až po dospelých. Ako nám

prezradila Božena Budajová, knižničný fond tvorí aktuálne 5 500 kníh. Nájdete tu oddelenie detskej literatúry i oddelenie pre dospelých. Okrem nich si na svoje prídu aj „fajnsmekri“, ktorí bažia po technickej a náučnej literatúre. „Pravidelne sa snažíme nakupovať nové knihy. Už poznáme svojich čitateľov, a tak sa snažíme urobiť im radosť,“ uviedla vedúca knižnice. Čitatelia dajú už vopred vedieť, čo by si želali prečítať, a knižnica im to sprostredkuje. Jednoducho, radi im plnia sny. Aj ich však nepriaznivo poznačilo covidové obdobie. „Mali sme úplne zatvorené. Nemali sme ani výdajné okienko. Kto mal doma vypožičané knihy, vrátil ich, keď sa zvolnili opatrenia a dalo sa ísť do knižnice. Predsa len, ľudia sa ešte báli chodiť, kým bola doba neistá,“ vysvetlila Božena Budajová. Teraz sa už podľa vedúcej čitatelia opäť pomaličky vracajú, aby doniesli vypožičané a zobrali si ďalšie parádne úlovy na prečítanie. Knižnicu vo Veľkom Grobe navštevuje momentálne 30 čitateľov. Najvernejšími čitateľmi sú deti, ktoré prídu s rodičmi. Radi k nim chodievajú aj seniori. „Deti k nám zavítajú najmä v marci, keď je Mesiac knihy. Vtedy prídu škôlkari aj školáci a prejavia veľký záujem chodiť do knižnice. Povedia rodičom, že u nás je to fajn a nejaký čas si pravidelne chodia požičiavať knihy. Po nejakom čase ale záujem opadne a namiesto čítania sa doma opäť venujú zrejme už len počítačom a mobilným telefónom. Veľmi málo máme čitateľov stredného veku,“ povedala ve-

dúca knižnice. V knižnici si veľmi pochvaľujú spoluprácu s vedením obce Veľký Grob. Vždy keď potrebujú doplniť knižničný fond, môžu sa spolať na to, že im obec na nákupy prispeje. „Robievame tak dvakrát do roka. Obec je nám vtedy naozaj veľmi nápomocná,“ vyhlásila Božena Budajová. A čo najviac v tejto oáze knihomoľov frčí? „Najoblúbenejšie sú detektívky. Potom sú to romantické príbehy, o ktoré majú záujem predovšetkým naše čitateľky. Ale záujem je aj o encyklopédie či odbornú literatúru. Detom sa najviac páčia rozprávkové knižky,“ prezradila vedúca knižnice vo Veľkom Grobe. Po ťažkom covidovom období sa aj v knižnici zhlboka nadýchli. A majú plány. Ak sa im podarí získať financie, po čase by chceli zrekonštruovať priestory. Možno vybudovať detský kútik a knižnicu vynoviť. Aby mohli vo vyvynovenej knižnici privítať ďalších skalných čitateľov, ktorí vedia, že dobrá kniha je v správnu chvíľu ohromným priateľom človeka.

Bc. Zlatica Gregorová

Po dvoch smutných zimách sme si zorganizovali prvý ročník Farmárskych trhov

Po dvoch smutných zimách, počas ktorých nás pandémia obrala o tradičné akcie ako vianočné trhy či plesové zábavy, sme všetci očakávali jar a s ňou spojené uvoľnenie opatrení. Jar bola pre nás akýmsi symbolom nových začiatkov, kedy sa mal verejný život po dvoch rokoch opäť vrátiť do starých kolají.

Naším cieľom bolo naštartovať čo najskôr komunitný život, vytiahnuť ľudí von medzi priateľov, susedov a starých známych, s ktorými sme si všetci namiesto srdečných rozhovorov dlhé obdobie vymieňali len pár strohých pozdravov spod rúška. Rozhodli sme sa preto pred sviatkami Veľkej noci zorganizovať v obci 1. ročník Farmárskych trhov, priniesť priamo k nám na dedinu chuť tradičných pokrmov, kvalitu domácich produktov a výsledky šikovných rúk regionálnych remeselníkov. Trhy sa uskutočnili v sobotu 2. apríla a napriek tomu, že niekoľko predajcov muselo na poslednú chvíľu kvôli nepriaznivej predpovedi počasia či chorobe zrušiť svoju účasť, nakoniec sa ich zúčastnilo približne 15, či už priamo z našej obce alebo širokého okolia. Návštevníci si mohli zakúpiť napríklad čerstvé syry z farmy vo Veľkých Úľanoch, včelárske výrobky zo Slovenského Grobu, prútené košíky a výrobky z dreva od remeselníkov zo Siladic, alebo ozdobnú keramiky až z ďalekej Komoče. Svojimi ručne

vyrábanymi výrobkami a dekoráciami sa veľmi pekne odprezentovali aj šikovné ženy z Veľkého Grobu. Celá akcia sa niesla vo veľmi dobrej nálade, pochvalné slová sme dostali aj od samotných predajcov, ktorí do našej obce zavítali prvýkrát a neboli si istí, akú organizáciu a účasť môžu očakávať. Veríme, že si farmárske trhy vo Veľkom Grobe vybudujú tradíciu a stanú sa tradičnou súčasťou jari a jesenného obdobia. Radi by sme sa pridali k mestám a obciam, ktoré takýmto spôsobom podporujú nezávislých pestovateľov, malých farmárov a výrobcov slovenských produktov. Ich práca je často neviditeľná, slabšie odhodnotená a rozhodne si zaslúži väčší rešpekt. Priamy predaj výrobkov zákazníkom im dáva väčšiu šancu prežiť a udržať si svoje remeslo v tejto ekonomicky náročnej dobe. Rovnako je to prínos aj pre samotného zákazníka, ktorý má takto možnosť osobne sa stretnúť s mäsiarom, pekárom či pestovateľom zeleniny, môže sa s ním porozprávať, poradiť, ochutnať jeho výrobky. A o tomto trhy sú. Zároveň ale dúfame, že touto akciou oslovíme ďalších výrobcov, pekárov, pestovateľov či vinárov priamo z našej obce, aby sa osmelili a odprezentovali výsledky svojich šikovných rúk a umožnili tak ostatným spoločanom podporiť ich prácu.

- *Obecný úrad* -

Bratia Filip a Dávid Zámečníkovci, naši úspešní športovci

Filip Zámečník

Dávid Zámečník

Do veľkogrobského pneuservisu som sa tentoraz nevybrala prezúvať auto, ale vyspovedať dvoch úspešných mladých športovcov. Medzi ich študijné, pracovné, tréningové a súťažné aktivity sa mi podarilo natlačiť termín na rozhovor do novin. Majú to naozaj „husté“, ale podarilo sa nám to. Prvý prišiel na rad 19-ročný Filip Zámečník, ktorý sa venuje futbalu a futsalu.

• Ako sa vlastne začala tvoja športová kariéra?

- K futbalu ma priviedli rodičia, tak ako môjho staršieho brata, a začal som hrať futbal ako žiak v Senci, kde som aj chodil do školy. Potom

som pokračoval ako starší žiak a mladší dorastenec v bratislavskom Slovane a v Bratislave som aj študoval na obchodnej akadémii, ktorá so Slovanom úzko spolupracovala. Ako starší dorastenec som hral za Malacky, kde sme v tejto sezóne vyhrali III. ligu a postúpili sme do II. ligy. Momentálne však, vzhľadom na to, že už som odrástol dorasteneckému veku, zvažujem prestup a ešte neviem, za koho budem v nasledujúcej sezóne hrať. Dôležitejší je pre mňa momentálne futbal, ktorý hram za tím Fakulty telesnej výchovy a športu UK Bratislava, kde aj budem od októbra študovať. Aj tu zvažujem, či ostanem v tomto tíme, alebo prijmem nejakú inú ponuku. Hram aj v slovenskej futsalovej reprezentácii do 19 rokov a od septembra budem hrať za repre mužov do 21 rokov.

• Môžeš čitateľom stručne priblížiť pravidlá futbalu?

- Futbal, ako už názov napovedá, sa hrá v telocvičniach na ihriskách približne 30 x 20 m, bránky majú rozmer 2 x 3 m a hrá sa zväčša s koženými loptami s obvodom 65 cm. Každý tím má štyroch hráčov plus brankára a štandardne majú tímy desať hráčov, ktorí sa môžu neobmedzene striedať. Zápasy sa hrajú na dva 20-minútové polčasy. Je to oveľa rýchlejšia a akčnejšia hra ako veľký futbal a je aj pre divákov veľmi atraktívna.

• Nedávno sa na Slovensku konali majstrovstvá Európy v malom futbale, ten si neskúšal?

- Ale áno, zúčastnil som sa Majstrovstiev Slovenska do 21 rokov, kde sme obsadili druhé miesto. Tak som vlastne aj vicemajstrom Slovenska v malom futbale, ale futbal mi vyhovuje najlepšie. Ten hram už za mužov a veľmi oceňujem, ako nám starší hráči radia.

• Spájaš so športom svoje životné plány do budúcnosti?

- Rozhodne. Šport je pre mňa celý môj život a všetko tomu podriadujem, vrátane výberu vysokej školy. Dodržiavam pomerne prísnu životosprávu, snažím sa aj systematicky regenerovať silu.

• **Čo ti šport prináša?**

- Je to moja veľká vášeň, baví ma hrať futsal i futbal a vyhovuje mi kolektívny šport, lebo zatiaľ som mal šťastie, že všade, kde som hral, boli výborné mančafy.

• **Chcel by si naštartovať kariéru profesionálneho športovca?**

- Určite, to je mojím cieľom, chcem sa venovať športu. Tak to mám teraz nastavené a som veľmi rád, že sa mi darí.

• **Stále počúvame, ako sú dnes deti lenivé a vôbec nešportujú. Čo by si deťom a prípadne rodičom poradil?**

- Aby začali športovať čo najskôr a vyskúšali viaceré športy, lebo to je tak široká škála, že si každé dieťa určite nájde šport, ktorý ho bude baviť. Ďalšia rada je nevzdať sa hneď pri prvom neúspechu a vytrvať. Verte, že každý šport, kolektívny či individuálny, vám prinesie nielen dobrú kondíciu, ale predovšetkým veľa nezabudnuteľných zážitkov.

• **Ty určite nepatríš k tým tínedžerom, ktorých rodičia musia vyháňať od počítača a zabavovať im tablet a mobil?**

- No to rozhodne nie. Na počítači porobím to, čo treba do školy, a mám toľko tréningov a zápasov, že mi na vysedávanie na sociálnych sieťach jednoducho neostáva čas a vôbec mi to nechýba.

Tak toto mi stihol povedať Filip Zámečník, zbalil tašku a letel na zápas, ale vystriedal ho starší brat, 27-ročný Dávid. Prvá, menej zaujímavá časť jeho športovej kariéry, je takmer zhodná s Filipovou. Od šiestich do pätnástich rokov hral mládežnícky futbal v Senci a v Petržalke na poste záložníka a útočníka. Nás však zaujíma, ako sa od futbalu dostal k bojovým umeniam.

• **Ako sa udiala tá prevratná zmena v tvojom športovom zameraní?**

- Už ako dorastenecký futbalista som býval dosť často zranený a strácal som kondíciu. Rozhodol som sa, že musím svoju kondičku vylepšiť a po vzore filmových hrdinov som si vybral thajský box. Začal som trénovať v bratislavskom klube Hanuman Gym. V roku 2012 zhruba po roku tréningovania som vyhral svoj prvý zápas v amatérskej lige a na konci roku 2013 som vybojoval prvé víťazstvo v profesionálnom ringu. V thajskom boxe som vybojoval 30 amatérskych a 18 profesionálnych zápasov so skóre 16:2.

• **Bol si v ringu veľmi úspešný, prečo si teda prešiel k MMA?**

- Mal som pocit, že akosi stagnujem a potrebujem nový impulz. V roku 2019 som sa ešte vybral na tri mesiace do Thajska zabojovať o kontrakt, ktorý by mi umožnil rok žiť a predovšetkým trénovať v Thajsku. Dúfal som, že práve to bude impulzom k nejakému výraznému posunu v kariére. Kontrakt som síce vybojoval, ale prišiel Covid a ja som musel zostať na Slovensku. Navyše som sa zranil, absolvoval som operáciu zápästia. Po rehabilitácii ma kamaráti, ktorí už zápasili v MMA, zlanarili do trnavského klubu Spartakus Fight Gym, kde trénujem už od roku 2020.

• **Môžeš čitateľom jednoducho vysvetliť, čo je to MMA?**

- Skratka MMA (Mixed Martial Arts) znamená v preklade zmiešané bojové umenia. Pri súbojoch muža proti mužovi alebo ženy proti žene môžu bojovníci využiť techniky viacerých bojových umení. Súboje sa odohrávajú v osemhrannej klietke, takzvanom oktagone. Povolené je zapojenie viacerých bojových techník, ktoré môžu bojovníci využiť aj na zemi, ako napríklad džudo, zápasenie, jiu-jitsu a pod. Zápasníci používajú špeciálne rukavice a zápas rozhodujú traja rozhodcovia, ktorí sledujú nielen úspešné zákroky, ale dohliadajú aj na dodržiavanie veľmi prísnych pravidiel.

• **Bol pre teba prechod od thajského boxu k MMA náročný?**

- Veru bol, lebo hoci som thajský box zvládol výborne, ostatné bojové umenia som nepoznal, a dostať všetky nové techniky do tela a predovšetkým do hlavy, je pre mňa ťažké. Súperi dobre vedia, ako na tom som, a v zápasoch proti mne využívajú moje slabiny práve v tých ostatných bojových umeniach. Postupne sa rozhodne zlepšujem, ale je to pre mňa veľká výzva.

• **Považuješ MMA za nebezpečný šport, kde dochádza k mnohým zraneniam?**

- Ani nie. Zápasníci sú tréningovaní na to, že od súpera inkasujú údery, sú na to pripravení a vedia sa chrániť. Napríklad hokej, ragby alebo americký futbal sú podľa môjho názoru nebezpečnejšie športy.

• **Aký je pre teba rozdiel medzi kolektívnym futbalom a individuálnym zápasením?**

- Na rozdiel od futbalu, kde sú úspechy i prehry kolektívne, v ringu alebo v klietke bojujem sám za seba. Ak vyhrám, je to iba moja zásluha, a ak prehrám, je to iba moja vina. Asi som nebol ten správny kolektívny typ a rozhodne mi viac vyhovuje individuálny šport a bojové umenia.

• **Keďže na Slovensku určite nemáme strednú ani vysokú školu bojových umení, tak ma zaujíma, čo si vlastne vyštudoval a čím sa živíš?**

- Vyštudoval som strednú zdravotnú školu v odbore masér a fyzioterapeutickú nadstavbu, čo mi vlastne tiež pomáha v mojej vlastnej športovej kariére, ale aj v trénerskej práci, lebo dnes som profesionálny tréner thajského boxu.

• **A na záver obligátne rada pre malých adeptov bojových umení...**

- V Trnave trénujem dospelých, ale aj deti od približne ôsmich rokov a máme v klube veľmi nádejných zverencov. Ak chalanov alebo aj dievčatá zaujímajú bojové umenia, nech to prídu vyskúšať.

Viac sa o Dávidovi môžete dozvedieť na vtipnom podcaste na youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=j7On-Kczhh0>

Na záver predovšetkým blahoželáme rodičom Zámečníkovcom, ktorí vychovali dvoch úspešných športovcov, a chalanom prajeme veľa úspechov, či už na ihrisku alebo v klietke, ale, samozrejme, aj v štúdiu a v živote.

- eva -

Vitekovci kedysi začínali s tradičnou stolárčinou, dnes sa špecializujú na modernú tieniacu techniku

BezHmyzu.sk
Tieniaca technika

Ich rodinná firma vznikla v roku 1989. Vtedy si pán Vitek založil živnosť a začal sa venovať stolárskej výrobe. O pár rokov neskôr, v roku 2011, sa príchodom terajšieho konateľa – syna Radovana rodinný podnik rozšíril o výrobu a montáž sietí proti hmyzu. Potom prišiel ďalší zlom. „V roku 2013 sme sa rozhodli naplno venovať spracovaniu hliníka. Začali sme sa taktiež sústreďovať už len na výrobu tieniacej techniky a sietí proti hmyzu,“ uviedol konateľ spoločnosti Bez hmyzu SK Radovan Vitek.

• Čo alebo kto Vás podnietil k vzniku firmy?

- „K podnikaniu s tieniacou technikou ma privedla asi súhra okolností, ktoré sa udiali popri mojom zamestnaní v IT manažmente. Keďže k manuálnej práci som mal od malička blízko, stále som zvažoval, čo by sme mohli vyrábať a ponúkať zákazníkom prichádzajúcim do stolárskej dielne,“ prezradil Radovan Vitek. Podľa konateľa firmy bol podnikateľský nápad jasný – k vyrobeným oknám ponúkať kvalitné hliníkové siete proti hmyzu.

• Preorientovať sa zo stolárčiny na tieniacu techniku zrejme nebol ľahký proces. Ako ho vnímal Radovan Vitek s odstupom času?

- „Aj ja, aj otec sme si robili svoje vlastné projekty a riadili si vlastný obchod. Postupom času sa moje podnikanie s tieniacou technikou rozrastalo a zároveň som hľadal ďalšie možnosti rozvoja. Takže sme spojili sily a začali sme pracovať už len na výrobe a montáži tieniacej techniky,“ uviedol konateľ. Ten sa teší, že sa mu podarilo vychovať svojho nástupcu a rodinnú firmu bude riadiť zase ďalšia generácia. „Môj malý podnikateľský sen má aj ďalšieho nasledovníka a tým je môj starší syn Andrej,“ dodal.

• A čo konkrétne firma Bez hmyzu SK ponúka svojim zákazníkom?

- Radovan Vitek hovorí, že ich portfólio prešlo od výroby sietí proti hmyzu veľkými zmenami. Aktuálne zastrešujú kompletnú produktovú radu vonkajšej tieniacej techniky.

„Zákazníci si môžu vybrať od vonkajších žalúzií cez markízy až po kompletne technické riešenie hliníkových bioklimatických pergol. Samozrejme, výroba všetkých typov sietí proti hmyzu zostala zachovaná,“ dodáva konateľ.

• Pre koho a kam sú Vaše produkty určené?

- „Pre koncového zákazníka máme kompletne riešenie ochrany proti slnku alebo dotieravému hmyzu, či už sa jedná o panelový byt, rodinný dom, terasu alebo záhradu. Pre každého, kto stavia dom alebo rekonštruje starší rodinný dom, máme takisto pripravené tienenie, ktoré je vhodné osadiť ešte pred zateplením. Môžu to byť vonkajšie žalúzie, vonkajšie rolety alebo screenové rolety,“ uviedol Radovan Vitek. Dodal, že teraz sú „IN“ dizajnové rolety DEŇ a NOC, plisse žalúzie alebo bambusové žalúzie. Interiérové tienenie už ustupuje do úzadia. Konateľ firmy Bez hmyzu SK dodáva, že najväčší záujem je o siete proti hmyzu, markízy a pergoly práve pred a počas letnej sezóny. Počas roka zase letia vonkajšie žalúzie. Tie momentálne patria medzi žiadaný tieniaci prvok. „V poslednom čase sme však zaznamenali najväčší záujem o screenové rolety, ktoré slúžia na ochranu proti škodlivému UV žiareniu, znižujú teplo v miestnosti až o 8 – 12 °C a v neposlednom rade odolávajú vetru až do rýchlosti 130 km/hod. Takýmto riešením na pergole či terase si s pomocou správneho vykurovania viete predĺžiť terasovú sezónu na celý kalendárny rok. Grilovačka či posedenia s priateľmi v októbri naberajú úplne iný rozmer,“ vyhlásil konateľ firmy Bez hmyzu SK Radovan Vitek.

Bc. Zlatica Gregorová

ZBER KUCHYNSKÉHO ODPADU A JEDLÝCH OLEJOV A TUKOV

NA OBECNOM ÚRADE SI MÓŽETE VYZDVIHNUŤ VEDIERKO NA KUCHYNSKÝ OLEJ A HNEDÉ VRECKO NA KUCHYNSKÝ ODPAD.

Komfortnejší zber kuchynského odpadu!

Od 1. júna si môžete na obecnom úrade bezplatne vyzdvihnúť vedierko na zber kuchynského oleja spolu s hnedým vreckom na kuchynský odpad. Od januára 2021 bola možnosť zbierať zvyšky z kuchyne iba na stojiskách, odteraz môžete mať vedierka a vrecká doslova "po ruke".

- PRE KOHO SÚ VEDIERKA K DISPOZÍCIÍ?

Vedierka sú k dispozícii pre rodinné domy aj byty.

- KEDY SA BUDE KUCHYNSKÝ ODPAD ZBIERAŤ?

Kuchynský odpad s vreckami budú zbierať zamestnanci obecného úradu **KAŽDÝ TÝŽDEŇ** v utorok od 8.00 hod.

- KAM VYLOŽIŤ VRECKO S ODPADOM?

Vrečko s kuchynským odpadom vždy v utorok do 7.30 hod. ráno vyložte pred bránu domu – rovnako ako to robíte s nádobou na bioodpad či s vrecami

na plasty a papier. Zamestnanci OÚ vám vrecko zoberte a vložia do nádob na to určených.

- S VRECKOM JE MÓŽNÉ VYLOŽIŤ AJ VEDIERKO NA KUCHYNSKÝ OLEJ

Vedľa vrecka na kuchynský odpad môžete tiež vyložiť do vedierka SCEDENÝ KUCHYNSKÝ OLEJ. Výpek z oleja môžete dať do kuchynského odpadu. Zber je podľa harmonogramu vývozu, ktorý je zverejnený na stránke obce.

- ČO PATRÍ MEDZI KUCHYNSKÝ ODPAD?

zvyšky tepelne upravených a neupravených surovín z domácnosti rastlinného a živočíšneho pôvodu

starý chlieb a pečivo

šupy z čistenia zeleniny a ovocia

mliečne výrobky (nie mlieko)

vajcia a ich výrobky

potraviny po záručnej dobe

znehodnotené potraviny

výpek z kuchynského oleja

- ČO NEPATRÍ MEDZI KUCHYNSKÝ ODPAD?

tekutý riadky odpad z kuchyne (polievky, omáčky)

zelený odpad zo záhrad

separovaný odpad (plasty, kovy, sklo a tetrapaky)

použité jedlé oleje a tuky

zmesový komunálny odpad

nebezpečný odpad (napr. motorové oleje, farbý, laky a pod.)

ulynuté zvieratá

trus

vreckovky, servítky, vrecká a pod.

- KDE KONČÍ KUCHYNSKÝ ODPAD ?

Kuchynský odpad končí v bioplynovej stanici. Ak sa kontaminuje – napr. mikrobiálnymi vreckami, zbytočne skončí v spaľovni a snaha separovať vyjde na zmar.

- KUCHYNSKÝ ODPAD BUDE STÁLE MOŽNÉ VYVIEŠŤ INA ZBERNÝCH MIESTACH

Aj po vyzdvihnutí vrecka budete môcť kuchynský odpad vyviešť i na zberné miesto vo Veľkom Grobe do označených kontajnerov v obci.

1) Coop Jednota, 925 27 Veľký Grob

2) Bytovka s. číslo 412, 925 27 Veľký Grob

3) Bytovka s. číslo 585, 925 27 Veľký Grob

4) Bytovka s. číslo 150, 925 27 Veľký Grob

5) Bytovka s. číslo 111, 92527 Veľký Grob

Dúfame, že aj ďalší zelený krok pomôže zredukovať množstvo komunálneho odpadu. Netreba zabúdať, že cestou, ako odľahčiť životné prostredie, je snažiť sa odpad rozumne minimalizovať už pri jeho nákupe.

Obecný úrad Veľký Grob

Talentovaní futbalisti z Veľkého Grobu, Dávid a Matúš Fialovci

VG MSK Senec dorast, brankár Matúš Fiala v strede vľavo

Dávid Fiala

Ako ste si určite všimli, v tomto vydaní sme sa zamerali na mladých a predstavili sme vám niekoľko úspešných mladých občanov Veľkého Grobu, ktorým sa v tom či onom odbore podarilo uspieť. Ďalších dvoch mladých športovcov sme našli v rodinnom dome priamo za bránkou grobského futbalového ihriska.

Z tejto informácie je jasné, že článok bude o dvoch mladých futbalistoch Fialovcoch, 18-ročnom Dávidovi a 20-ročnom Matúšovi. Asi nikto z nemal na ihrisko tak blízko ako oni dvaja, a keď k tomu pridáme podporu zo strany hlavy rodiny, ani to nemohlo skončiť ináč.

• Dávid, aká bola tvoja cesta za futbalom?

- Začínal som už ako malý chlapec, samozrejme, tu na ihrisku alebo doma na dvore. Každú voľnú chvíľu som trávil s futbalovou loptou. Hoci sme nemali mobily, vždy sa nám podarilo stretnúť sa a hneď sa hrať futbal. Už ako mladší žiak som hral za Veľký Grob. Na druhý stupeň základky som išiel do Pustých Úľan a zároveň som tam hral futbal. Vždy tam bola vysoká úroveň žiackeho futbalu a výborný kolektív. Rád na to spomínam a veľa som sa tam naučil.

• Kam si sa ďalej posunul?

- Ešte ako žiak som prestúpil do Spartaku Trnava, kde som hral tri roky a naše mužstvo vyhralo I. ligu, čo bol pre nás obrovský úspech. Veľké oslavy a celá tá paráda okolo víťazstva v lige bola pre nás deti najkrajším zážitkom. Teraz hram v Senci, v minulej sezóne ešte ako dorastenec a na jeseň už ako dospelák.

• Na akom poste hrávaš a ako si v Senci spokojný?

- Som stredný obranca a náš dorastenecký mančaft bol naozaj vynikajúci. Bol to výborný kolektív, v kabíne bola vždy sranda a aj keď sme prehrali, brali sme to športovo, lebo aj prehry patria k futbalu. V sezóne 2021/2022 sme v našej súťaži skončili na XX. mieste.

• Čo ti futbal prináša?

- Ťažko sa to popisuje. Je to moja vášeň, keď hrám futbal, tak na všetko zabudnem a sústredím sa iba na hru.

• Ako si plánuješ svoju futbalovú a študijnú kariéru?

- Asi zo mňa nebude profesionál, ale určite vždy budem hrať futbal a nie je najdôležitejšie, za ktorý klub a v akej súťaži. Možno si ma niekto všimne a posuniem sa vyššie, ale nie je to to najdôležitejšie. Dôležité je, aby som sa nezranil, bol zdravý a mohol hrať. Študujem v Bratislave na Strednej priemyselnej škole elektrotechnickej na Zochovej. Po maturite sa skúsím dostať na nejakú technickú vysokú školu, ale ak to nevyjde, určite si nájdem dobrý job.

• Čo okrem futbalu ťa baví?

- No zasa šport, rád si zahrám v škole florball, volejbal alebo hokejbal. Radi si zahráme s kamošmi tu na veľkom alebo malom ihrisku. Od detstva až doteraz si to tu užívam a nič mi nechýba.

Staršiemu Matúšovi sme položili podobné otázky.

• Ako si ty začínal?

- Takisto ako brat, začal som ako žiak vo Veľkom Grobe a pokračoval som v Pustých Úľanoch. Potom som prestúpil do dorastu MŠK Senec, kde sme vybojovali postup do II. ligy, čo bol náš veľký úspech. Dnes hrám za MŠK Kráľová pri Senci.

• Na akom poste hráš?

- Od mala som brankár, ale rád si zahrám na akomkoľvek poste, nedávno som „zastupoval“ na ľavom krídle a dokonca som dal gól.

• Nie si ten úplne najvyšší chalan, ako kompenzuješ to, že nemeráš dva metre?

- Mám 186 cm a naozaj patríam k tým nižším brankárom, ale mám výborný odraz a vysoko i ďaleko doskočím.

• Ako sa ti hrá v Kráľovej pri Senci?

- Sú tam výborné podmienky a hráme naozaj dobrý futbal. Hráme V. ligu Oblastného futbalového zväzu Bratislava-mesto a skončili sme tento rok na 3. mieste. Pán Marián Bobřík, predseda klubu, sa výborne stará nielen o náš mančaft, ale aj o mládež.

• Máte v nasledujúcej sezóne postupové ambície?

- Vzhľadom na veľkú reorganizáciu všetkých futbalových súťaží vlastne ani nevieme, kam nás zaradia, tak zatiaľ nič neplánujeme.

• Čo teba baví okrem futbalu?

- My to asi máme v krvi, a tak aj ja som veľký milovník športu. Ak nehrám futbal, sledujem rôzne športy. Okrem futbalu pozerám hokej alebo tenis.

• Čo si vyštudoval a kde pracuješ?

- Vyštudoval som Strednú odbornú školu masmediálnych a informačných štúdií v Rači a dnes pracujem ako kuriér v NAY Elektrodome a som tam veľmi spokojný. V odbore, ktorý som vyštudoval, by som rád pracoval napríklad ako športový reportér, lebo by som využil všetky svoje znalosti z rôznych športov, ale zatiaľ sa mi nič také nepodarilo.

• Na záver by sme od vás obidvoch chceli počuť radu, ako priviesť deti k športu. Čo poradíte rodičom?

- Aby deti priviedli k športu skôr, ako im kúpia prvý mobil a stanú sa z nich internetoví „závisláci“. Presedieť hodiny za počítačom či tabletom je to najhoršie, čo sa deťom môže stať, lebo ozajstný život nie je na webe ani na facebooku, ale napríklad tu na ihrisku. My sme to mali jednoduché, nás iba rodičia vyšupli z dverí rovno na ihrisko a boli sme veľmi šťastné deti.

Spoločenská kronika obce / december 2021 - máj 2022

Narodili sa:

Jakub Amešný, Viliam Barok, Adam Belko, Bianka Belková, Nina Bučeková, Rebeka Gašpareková, Lujza Gerbery, Lýdia Gerbery, Stela Guránová, Vanesa Janková, Diana Martinčeková, Martin Rendeš, Nina Róbová, Theo Tallo, Lukáš Vojtko, Maroš Zapletal

Uzavreli manželstvo:

Ing. arch. Roman Mojžiš a Ing. Oľga Kovalíková
Peter Gurán a Denisa Kollárová
Ing. Vladimír Fecko a Mgr. Petra Mókošová
Peter Bolek a Oľga Jablonovská

Opustili nás:

Mária Budajová, Viliam Csadi, Bohuslav Halaj, Irena Kollárová, Ján Kováč, Vladimír Kuriš, Miroslav Linek, Eduard Németh, Jaroslav Rigo, Anna Slováková, Edita Škultétyová, Ing. Vladimír Zgalinovič, Mária Zgalinovičová